

חברת פונדקאות תבעה מזוג מאוכזב להסיר פוסט - ונדחתה

בני זוג ביקשו לעבור הליך פונדקאות. לאחר שההליך נכשל הבעל העלה פוסט שבעקבותיו תבעה אותם החברה על לשון הרע. בהליך ביניים נדחתה בקשתה להסיר את הפרסום

מערכת פסקדין | פסקדין | פורסם 09:41 20/08/19

אילוסטרציה | צילום: PixieMe, Shutterstock

השופט אריאל צימרמן [דחה](#) בקשה לצו מניעה זמני שהגישה חברת "ניו בורן" נגד בני זוג במסגרת [תביעת לשון הרע](#). החברה דרשה שבית המשפט יורה להם להסיר פרסומים נגדה מהרשת ומהעיתונות. השופט קבע שאין הצדקה להיענות לבקשה. בקשת רשות ערעור שהגישה החברה נדחתה.

בני הזוג, שאינם יכולים להביא ילדים לעולם, פנו לחברת "אי.מי.סי.אס" שפועלת תחת השם המסחרי "ניו בורן". תמורת כ-187,000 שקל הוסכם שהחברה תסייע להם בהליכי הפרייה חוץ גופית של פונדקאית בגאורגיה מזרעו של הגבר. הם שילמו לחברה 120,000 שקל אך הליכי הפרייה לא צלחו.

בכך שאתה ממשיך לגלוש באתר הנך מסכים לשימוש שהאתר עושה ב-Cookies, על פי [מדיניות הפרטיות](#) ו**תנאי השימוש** המעודכנים.

אישור

ציינו שבחודש יוני השנה (2019) הבעל העלה פוסט בפייסבוק שכותרתו "עוקץ הפונדקאות נחשף" והתראיין לתקשורת. לדבריהם, הפוסט זכה לתגובות חריפות ולשיתופים רבים. הם ביקשו להורות לבני הזוג להסיר את הפרסומים ולהימנע מפרסומים נוספים.

בני הזוג, שיוצגו על ידי [עו"ד אורן וינברג](#), טענו שהחברה ובעליה הפרו את ההסכם עמם הפרות יסודיות ונקטו כלפיהם ברשלנות בוטה שפגעה בסיכוייהם להצליח בתהליך. הם הוסיפו כי מצבם הכלכלי קשה וכספם שהושקע בהליך ירד לטמיון.

הבעל טען שהפרסומים היו אמת והאישה הבהירה שהיא עצמה לא פרסמה דבר. עוד הם טענו כי עומדות להם הגנות תום הלב. לדבריהם, החברה ובעליה הגישו בקשה כללית ולא התייחסו לגופו של עניין לטיפול שהעניקו להם. בניסבות אלה הם לא הוכיחו, ולו לכאורה, כי נעשה "פרסום לשון הרע".

טרוניה כללית

[השופט אריאל צימרמן](#) מבית משפט השלום בתל אביב ציין כי בעלי החברה, שהגישו את התצהירים מטעמה, לא התייצבו לדיון עקב שהייתם בחו"ל. במקום זאת התייצב מנכ"ל החברה שלא הגיש תצהיר. די בכך כדי לדחות את הבקשה, הבהיר השופט.

הוא הוסיף כי היעדרות המצהירים מנעה כל אפשרות לחקור אותם על תצהירים, אף שמדובר בבקשה שמערבת סוגיות עובדתיות, בפרט שאלת ה"פרסום לשון הרע" לכאורה.

למעלה מן הצורך הוסיף השופט כי טענת בני הזוג שמדובר בבקשה שאינה יכולה להצדיק סעד זמני נכונה. הוא הדגיש כי [תביעת לשון הרע](#) ובקשה לסעדים זמניים במסגרתה צריכות להיות מפורטות. על התובעים או המבקשים להצביע על כל העובדות המבססות את הטענה כי פורסמו דברים המהווים לשון הרע.

במקרה זה הטרוניה כלפי בני הזוג היא כללית ואין הפניה לאמירות קונקרטיות, נניח כאלה המרמזות למעשים פליליים של החברה או בעליה. "לשיטת המבקשים, כל מה שנאמר על ידי הבעל הוא בבחינת לשון הרע", כתב.

זאת ועוד, מטעמי חופש הביטוי יש להימנע ממתן צו מניעה בשלב מקדמי כשקיימת אפשרות מעשית שבני הזוג יכולים לבסס את טענת ההגנה שלהם במסגרת התביעה העיקרית.

לפיכך דבר דחה השופט את הבקשה וחייב את המבקשים בשכ"ט עו"ד בסך 11,700 שקל. לאחרונה גם נדחתה בקשת רשות ערעור שהגישו החברה ובעליה על ההחלטה.

ב"כ המבקשים: עו"ד ד"ר שני רופא

ב"כ המשיבים: [עו"ד אורן וינברג](#)

יש לכם שאלה מתחום המשפט?

השאירו את הפרטים ותקבלו מענה מקצועי ומהיר לשאלתכם

שם מלא מס' טלפון

שלח פרטים

[הכתבה באדיבות אתר המשפט הישראלי פסקדין](#)

פסקדין הוא אתר תוכן משפטי ופלטפורמה המספקת שירותי שיווק דיגיטלי למשרדי עורכי דין מובילים בישראל

[מצאתם טעות בכתבה? ספרו לנו ונתקן](#)

מצא כתבה זו ב:

<https://www.mako.co.il/finances-law/law-general/Article-0c3c879e0cdac61027.htm?sCh=3d385dd2dd5d4110&pld=1149282442>
כל הזכויות שמורות ל-www.mako.co.il